

Książka Tomasza Merty nominowana do nagrody Mackiewicza!

Tradycyjnie nagroda im. Józefa Mackiewicza wręczana jest 11 listopada

Ogłoszono nominacje do Nagrody Literackiej im. Mackiewicza

W tym roku do Nagrody Literackiej im. Józefa Mackiewicza nominowano książki: "Żeby Polska była sexy i inne szkice polemiczne" Andrzeja Horubały (Frona), "Ręka Flauberta" Renaty Lis (Sic!), "Od morza do morza" Krzysztofa Koehlera (Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu), "+Ogień+. Podhalańska wojna 1939-1945" Macieja Korkucia (Attyka), **"Nieodzowność konserwatyzmu. Pisma wybrane" Tomasza Merty (Fundacja Św. Mikołaja, Teologia Polityczna)**, "Zrozumieć

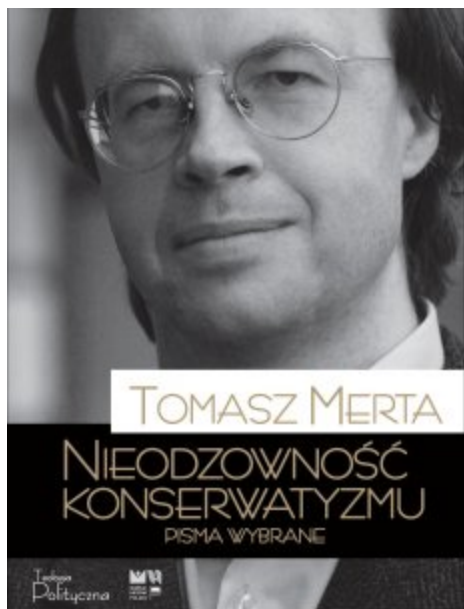
przemijanie" Krzysztofa Michalskiego (Wyd. Biblioteka Kwartalnika Kronos, Fundacja Augusta hrabiego Cieszkowskiego), "dobrenowiny.pl-wiersze smoleńskie" Romana Misiewicza (Soon Project), "Bestie" Tadeusza Płużańskiego (3S Media), "Generalissimus" Dariusza Wilczaka (Ossolineum) i "Stara" Rafała Wojasińskiego (Nowy Świat).

Nagroda im. Józefa Mackiewicza po raz pierwszy została wręczona w 2002 roku. Przyznawana jest dziełom ze względu na ich walory literackie oraz tematykę - ważną kulturowo, społecznie lub politycznie. Do konkursu zgłaszane są zarówno utwory literackie, jak i publicystyczne. Tradycyjnie nagroda im. Józefa Mackiewicza wręczana jest 11 listopada. Zwycięzca otrzymuje medal z podobizną patrona i cytatem z jego książki "Tylko prawda jest ciekawa" oraz nagrodę pieniężną - 10 tys. dolarów.

Wśród dotychczasowych laureatów nagrody są m.in. Nagrody Literackiej im. Józefa Mackiewicza są m.in. Wojciech Albiński, Eustachy Rylski, Tadeusz Isakowicz-Zaleski, Jarosław Marek Rymkiewicz, Bronisław Wildstein, Paweł Zyzak. W zeszłym roku nagrodzono Wojciecha Wencla za zbiór poezji „De profundis”.

Patron nagrody Józef Mackiewicz, brat Stanisława Cata-Mackiewicza, był autorem książek łączących fabułę z dokumentem takich jak "Droga donikąd" (1955), "Nie trzeba głośno mówić" (1969), "Lewa wolna" (1965). W 1943 roku za zgodą Niemców i za wiedzą władz AK, Mackiewicz uczestniczył w ekshumacji grobów jeńców polskich w Katyniu, co opisał w relacji "Zbrodnia w lesie katyńskim" (1944). Od 1945 roku mieszkał na emigracji - w Londynie, potem w Monachium, gdzie zmarł w 1985 roku.

(PAP)

"Nieodzowność konserwatyzmu. Pisma

wybrane"

Tomasz Merta

Fundacja Świętego Mikołaja Teologia Polityczna, Muzeum Historii
Polski

Spis Treści

Przeczytaj tekst "Listopad, czyli polski spór o modernizację"

Przeczytaj recenzję książki autorstwa Filipa Memchesa

Opinie:

Książka jest zbiorem tekstów pisanych przy różnych okazjach i w różnych miejscach. Łączy je niezwykła osobowość autora: z jednej strony subtelnego intelektualisty dostrzegającego bogactwo rzeczywistości i wieloznaczności idei, z drugiej człowieka, który pragnął zmieniać świat. Książkę można więc traktować jako zbiór przemyśleń, ale także jako inspirującą zachętę do działania.

Konserwatyzm Tomasza Merty był konserwatyżmem twórczym, żywym i bogatym. Nie można go imitować, lecz można się z niego uczyć.

Ryszard Legutko

Tomasz Merta był konserwatystą otwartym na świat tak intelektualnie, jak i społecznie. Według najlepszych tradycji polskiej inteligencji zarówno w działalności publicznej, jak i w pracy naukowej poświęcał się sprawom społecznym, wychowaniu młodzieży i polityce. Był niezwykle mądry i odczytany, miał dar rozmowy i przyjaźni. Publikował dużo, ale był zbyt oddany sprawie publicznej i zmarł zbyt młodo, by mieć czas napisać swoją własną wielką pracę. Ale oto, właśnie dzięki wysiłkom przyjaciół, powstała książka, która gromadzi i utrwała myśl wybitnego człowieka.

Timothy D. Snyder

Zebrane z dwóch ostatnich dekad teksty Tomasza Merty prezentują zaskakująco spójny punkt widzenia na politykę, historię i kulturę.

Można to wytłumaczyć tylko wyjątkową wewnętrzną integralnością ich autora. Merta zawsze wiedział, co pisze i dlaczego. Lektura tych tekstów dzisiaj przywraca nadzieję.

Marek A. Cichocki

Tomasz Merta swój intelektualny talent i pracę oddał zmaganiom o duchowy fundament Rzeczypospolitej. Zbierał najmocniejsze argumenty na rzecz prawomocności patriotyzmu i postawy konserwatywnej. Jego teksty składają się na pewien kanon nowoczesnego myślenia o Polsce i są świadectwem roztropnej troski o jej przyszłe losy.

Rafał Matyja